

OLIPA KERRAN NELJÄ VUODENAIKAA.

Vuonna 2065, kun kuvan tyttö viettää 65-vuotispäivää, maapallon keskilämpötila on kohonnut neljä astetta ja meriveden korkeus liki metrin. Entiset vilja-aitat ovat aavikoituneet, kokonaisia saarivaltioita on hukkunut ja alavia rannikkoalueita esim. Hollannissa, Bangladeshissa ja Floridassa on jäänyt veden alle. Miljoona eliölajia on kuollut sukupuuttoon. Malaria ja denguekuume ovat levinneet hallitsemattomasti uusille alueille. Hirmumyrskyt, helleaallot, rankkasateet ja tulvat tappavat kaikkialla maailmassa. Maat sotivat keskenään vedestä ja ruoasta, joita ei enää riitä kaikille. Kymmenet miljoonat pakolaiset yrittävät turvaan, tietämättä enää minne...

Tämä ei ole scifitrillerin takakansiteksti, vaan tiedemiesten laatima skenaario ilmastonmuutoksen seurauksista. Tulevaisuusennusteita on toki muitakin – toiset toiveikkaampia, toiset tätäkin lohduttomampia – mutta niiden kaikkien sanoma on sama. Jos emme rajoita kasvihuonekaasupäästöjämme ja ryhdy toimeen heti, meille käy huonosti. Hyvin huonosti, jos ollaan tarkkoja.

Ei siis ihme, että ilmastonmuutoksesta puhuvat kaikki. Nekin, joiden pitäisi kuunnella.

Näin vaalien alla maamme isoimmat puolueetkin ovat heränneet kilvan liputtamaan oman vihreytensä ja ilmastopoliittisen ohjelmansa puolesta, vaikka tuo ”ohjelma” mahtuisi paksulla tussilla postikortin selkämäykseen. Meidän Vihreiden pitäisi kai olla imarreltuja. Mutta, kun on itse ajanut ilmastopoliitikkaa yli 20 vuotta, sitä tuppaa suhtautumaan populistisimpiin myöhäisherännäisiin hieman epäluuloisesti. *Etenkin, kun politiikkaa on helpompi puhua kuin toteuttaa. Ja semminkin, kun puolueiden strategia on niin läpinäkyvä.* Puolueet tietävät, että äänestäjäkunta tiedostaa ilmastopoliittikan tärkeyden. Vihreitä tekoja kaivataan nyt enemmän kuin koskaan. Siksi niitä myös luvataan.

Siksi niitä luvattiin neljä vuotta sittenkin. Samalla tavalla,

jopa samoilla sanoilla, nykyiset hallituspuolueet antoivat lupauksia ilmastonmuutosta hillitsevista toimenpiteistä ennen viime vaaleja.

Tarkastellaanpa, mihin nuo lupaukset ovat johtaneet.

Nykyhallituksen merkittävin *energiapoliittinen* saavutus on turvevoimalle luotu tukijärjestelmä. Surkukupaisaksi saavutuksen tekee se, että turve synnyttää hiilidioksidipäästöjä jopa enemmän kuin öljy tai kivihiihi.

Edellisen hallituksen päätöksellä Suomeen rakennetaan paria aikaa maailman suurinta ydinvoimalaa ranskalais-saksalaisen yhteenliittymän voimin, käyttämällä japanilaista teknologiaa ja puolalaista työvoimaa. Nyt hallituspuolueet puhuvat jo seuraavan rakentamisesta.

Uusiutuvia energianlähteitä ei sen sijaan ole tuettu käytännössä lainkaan, vaikka niihin satsaamalla oltaisiin voitu käyttää ja kehittää kotimaista teknologiaa, luoda kymmeniätuhansia työpaikkoja suomalaisille ja pitää maaseutu elinvoimaisempaan. Esimerkiksi tuulivoiman tuottajana maamme on Länsi-Euroopan hännänhuippu heti Luxemburgin jälkeen. Kun Tanskassa tuulivoimalla tuotetaan 20 % maan sähköstä, saadaan sillä Suomessa vaivaiset kaksi promillea, vaikka potentiaalia olisi jopa neljänneksen maamme sähköntarpeesta.

Samannoinen takapajula Suomi on biokaasun, maalämmön ja aurinkoenergian käytössä, eikä Euroopan suurinta biomassapotentiaaliakaan ole hyödynnetty puoliksiakaan.

Myöskään *energiansäästöhankeita* ei ole tuettu, vaikka hyvin yksinkertaisin toimin voisimme säästää jopa puolet nyt käyttämästämme energiasta. Esimerkiksi, jos käyttäisimme pientalojen lämmityksessä lämpöpumppuja samassa mittakaavassa kuin Ruotsissa, säästäisimme yhden ydinvoimalan vuosituotannon verran sähköä. Ja toisen mokoman verran, jos ottaisimme teollisuudessa käyttöön ns. taajuusmuuttajat, jotka puolittavat moottorien sähkönkulutuksen.

Mykistävää, vai mitä?

Luulisi, että edes *liikennepoliitikassa* olisi saatu jotakin aikaan. Otettu vaikka mallia Ruotsista, jossa on mm. laskettu joukkoliikenteen verotusta ja siten matkalippujen hintoja, rakennettu lisää junaratoja, porrastettu ajoneuvoverot päästöjen mukaan, tuettu ekoautojen käyttöä ja luotu lentomatkoille lentovero. Mutta ei. Suomessa joukkoliikenteen arvonlisäverosta on pidetty tiukasti kiinni, biopolttoaineiden ja ekoautojen käyttöönottoa ei ole edistetty ja junaratoja puretaan. Tukholman keskustassa on ruuhkamaksuilla saatu autoilijoiden määrä vähenemään viidenneksellä, ruuhkissa jonottaminen puolittamaan, joukkoliikenteelle 45 000 uutta käyttäjää ja päästöt vähenemään jopa 14 %. Suomi sen sijaan on Baltian maiden ohella ainoa Manner-Euroopan maa, joka ei ole ottanut käyttöön liikenteen käyttömaksuja.

Kaiken kukkuraksi Suomi *vastusti ilmastonsuojelua koskevien tavoitteiden kirjaamista EU:ssa!* Suomi esitti, että maailman päästöjen kasvun taittamista voisi lykätä kolmen vuosikymmenen päähän. Niin ikään Suomi vaatimalla vaati poistamaan päätelmistä toteamuksen, jonka mukaan teollisuusmaissa päästövähennystarve on 60–80 % vuosisadan puoliväliin mennessä.

On hetkiä, jolloin on vaikea olla ylpeä suomalaisuudestaan, eikö...

Summataanpa hallituksen ilmastopoliittiset ”saavutukset” viime kaudelta. Satsattiin turpeeseen, aloitettiin keskustelu kuudennesta ydinvoimalasta ja vastustettiin ilmastonsuojelua EU:ssa. Siinä se.

Karua luettavaa, vai kuinka?

Siksi me Vihreät luotammekin siihen, että sinä, hyvä suomalainen, pystyt erottamaan valheellisen vaalistrategian aidosta missiosta, tyhjästä lupauksesta konkreettisista toimenpideehdotuksista ja ilmastopoliittikan amatöörit ammattilaisista.

Vihreät De Gröna
JOTTEI TOTUUS UNOHTUISI